

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Prosinec 2016

Náklady na vydání 8 Kč

..

**„Sestoupil v pravdě Boží Syn na naši zem,
přinesl spásu, pokoj svůj národům všem.“**

Vážení a milí farníci a čtenáři Doteku,

V minulém čísle jsme hovořili o aktivní účasti na liturgii a bohoslužebných oděvech. Nyní se již začneme zabývat výkladem jednotlivých částí mše sv. a jejich bohatého významu a symboliky.

Příprava na mši sv.

Když se podíváme do Misálu, tedy bohoslužebné knihy, z níž se kněz modlí většinu mešních modliteb, na jejím závěru najdeme přípravné modlitby přede mší sv. Sama Církev opět připomíná (především knězi, ale také všem účastníkům liturgie) důležitost přípravy na liturgii. Je zajímavé, že pokud jde o divadlo nebo koncert, mnozí dokážou přijít i s velkým časovým předstihem, ale pokud jde o mši sv., můžeme být rádi, když přijdou do konce bohoslužby slova... Zkrátka, pokud chci něco určitým způsobem prožít a ne jen přežít, je třeba se na to připravit. Současný prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, kardinál Sarah, neustále znovu zdůrazňuje potřebu navrácení posvátného ticha a usebranosti do našich kostelů, a to hlavně přede mší sv. a po ní. Proto je dobře, když chvályhodná modlitba růžence a jiné pobožnosti (které už samy o sobě jsou výbornou přípravou na liturgii) skončí s dostatečným předstihem před začátkem obřadů, aby zbyl prostor i na osobní tichou modlitbu a přípravu. Smutné je, když se kněz setká s vysvětlením, že lidé se modlí růženec až těsně do začátku bohoslužby proto, aby nebylo slyšet, jak se lidé v kostele baví...

Přípravné modlitby z Misálu skrývají obrovské bohatství a samy by stály za obsáhlý článek. Zájemce tak mohu odkázat na internet, kde se dá podobných přípravných modliteb najít velmi mnoho. To, co je ale hlavní, je vzbudit v sobě touhu po pozorném, zbožném a plodném účastnění se na Kristově oběti, která se při mši sv. zpřítomňuje. Toho se dá dosáhnout i modlitbou vlastními slovy. Jedna z pěkných forem přípravy je také myslet na lidi nebo úmysly, na něž chci při mši sv. zvlášť pamatovat.

Obzvlášť důležité je připomenout si před začátkem mše sv. co je její podstatou a jakého dění se mám účastnit. Jeden starý a zkušený kněz své rozdávaděné ministranty v sakristii vždy zklidnil a řekl jim: „Kluci, jakmile teď zazvoníme na zvonek a vyjdeme k oltáři, už končí blbiny. Vstupujeme na Kalvárii a jsme přítomni Nejsvětější oběti našeho Pána“. Možná, že kdyby si

někteří návštěvníci bohoslužeb toto častěji uvědomovali, vypadalo by prožívání mše v našich kostelích poněkud jinak.

Vstupní obřady

Pod názvem „vstupní obřady“ se rozumí souhrn úvodních ritů, které nás mají uvést do posvátného slavení. Patří sem 1. liturgické procesí resp. průvod, 2. introit (vstupní antifona), 3. znamení kříže a pozdrav, 4. úkon kajícího, 5. zpěv nebo recitace „Pane Smiluj se“, 6. chvalozpěv „Sláva na výsostech Bohu“.

Začněme hned prvním prvkem liturgického slavení, který je zřejmý hned od začátku – liturgickým procesím. Nejzřejmější je jeho symbolika u slavnostního průvodu, kde vpředu jdou dva ministranti s kadidlem a loďkou, za nimi kříž doprovázený dvěma svícemi a za nimi další ministranti a kněz resp. jáhni a další kněží. Procesí nám připomíná, že jakožto Církev jsme putujícím Božím lidem, Církev je novým Izraelem a putuje dějinami k dovršení Božího království tak, jako Izrael putoval pouští do zaslíbené země. Celý náš křesťanský život je jednou velkou poutí. Kadidlo a svíce vpředu odkazují na oblakový sloup, který vedl Izraelity na cestě k Rákosovému moři a byl jim v noci světelným sloupem a ve dne je chránil před nepřátelskými pronásledovateli. Kříž neseme v čele procesí jako jakousi bojovou standartu, v jejímž znamení je vítězství a spása. Můžeme si též vzpomenout na epizodu z putování Izraele pouští, kde lid reptal proti Mojžíšovi a Hospodinu a za trest ho začali sužovat jedovatí hadi. Mojžíš na Boží příkaz vyrobil měděného hada na kůlu, vztyčil ho a ten, kdo na něj pohlédl, byl zachráněn od smrti uštknutím. Svatý evangelista Jan se na tuto epizodu odkazuje a vysvětluje její hlubší smysl „Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka“ (Jan 3,14). Kdo pohlédne na kříž našeho Pána s vírou, bude spasen. Proto sv. Pavel mohl napsat, že se chlubí křížem našeho Pána, v němž je zdroj spásy.

Nad symbolikou putování Izraele pouští nebo obecně putování v dějinách spásy bychom mohli rozjímat ještě dlouho. Každopádně nám pomáhá správně pochopit, k čemu nás liturgické procesí vybízí: k pohledu na kříž, k usebrání a zaměření své mysli na slavená tajemství. Kardinál Sarah píše, že

je skutečnou svatokrádeží a velkým neřádem, když se lidé jdoucí v liturgickém průvodu baví namísto toho, aby se modlili a prožívali liturgii. Když jsem jeho slova četl, nemohl jsem s těžkým srdcem nevzpomenout na mnohá procesí Božího Těla, pohřební průvody a podobné velké slavnostní liturgické průvody, během nichž mnozí lidé Pána Boha uráží namísto toho, aby se modlili, nebo alespoň mlčeli.

Přejdeme k dalšímu z elementů vstupních obřadů: introitu. Introit znamená latinsky vstup. Je to tzv. antifona, tzn. krátké zvolání, které se používá jako modlitba při mši sv. Často je to verš vzatý z Písma sv. nebo z nějakých jiných starobylých duchovních textů. V případě, že je procesí dlouhé, k antifoně se přibere zhudebněný žalm, který se nachází ve zvláštní liturgické knize „Graduale Romanum“ (nebo „Graduale simplex“) a antifona pak slouží jako refrén. Misál uvádí antifonu resp. příslušný žalm jako jakousi ideální variantu (připomeňme si, že liturgické dokumenty Církve v čele s liturgickou konstitucí II. Vatikánského koncilu vychází z toho, že gregoriánský chorál je vlastním zpěvem římské liturgie a má mu náležet čelní místo, viz SC 116). V praxi je tomu nicméně často jinak. Antifona se může jen recitovat (např. při tzv. tiché mši) nebo nahradit vhodným zpěvem, který ovšem musí být schválený biskupskou konferencí dané země (aby se v kostele nezpívaly písně, jež posvátnosti tohoto místa neodpovídají). Mezi tyto schválené zpěvy v České republice patří pouze kancionál nebo Mešní zpěvy resp. jiné starobylé a církevní tradicí osvědčené zpěvy. V praxi ovšem občas v kostele slyšíme ledacos včetně pokleslých popových písní nebo šlágrů.

Smysl vstupní antifony nebo vstupního zpěvu je, aby nás uvedl do slaveného tajemství a patřičně nás na něj naladil. Z logiky věci tedy např. nemá smysl zpívat v neděli během liturgického mezidobí postní nebo vánoční píseň nebo o mariánském svátku zpívat píseň ke všem svatým apod.

K církevnímu zpěvu si dovolím jednu příhodu na odlehčení. Jeden biskup, který byl členem misijního řádu komboniánů, a viděl během svých misijních cest ledacos, řekl jednomu italskému biskupovi po mši: „Žádný chlap by si nedovolil své vyvolené zpívat tak špatně, jako zpíváte vy ve svých kostelech Nejvyššímu Bohu, Pánu všech Pánů.“ Zajímavá poznámka, která stojí za zamyšlení...

Než přejdeme k dalšímu z prvků vstupních obřadů, stojí za zmínku jeden detail. Poté, co kněz s asistencí pozdraví Krista přítomného v Nejsvětější

svátosti pokleknutím (v těch kostelích, kde se ve svatostánku uchovává eucharistie) a oltář hlubokou úklonou, kněz přistoupí k oltáři a políbí ho. Oltář je symbolem Krista a místem, kde se z chleba a vína stává Jeho Tělo a Krev. Zároveň místo, kde kněz oltář líbá, je často místem, kde jsou uloženy ostatky svatých. Tím se podtrhuje spojení Církve vítězné (svatých v nebi) s Církví bojující zde na zemi.

P. PER HAVLÍK

Pokračování přístě

Máme se o Vánocích poddat snu, iluzi, skepsi?

Po týdnech příprav se nám otevře očekávaný vánoční čas. Mnoho lidí touží zvláště o těchto svátcích po klidu a míru. Píšeme si to ve vánočních přáních a pozdravech, které si v tak ohromném množství vyměňujeme. A myslíme to jistě upřímně. Ale o kterých vánocích během dvou tisíciletí, kdy se slaví Kristovo narození, byl všude na zemi klid a mír? Ani moc nejmocnějších vládců, ani přání bezmocných ho nedokázaly na světě nastolit. A technický pokrok? Ten umožňuje zabíjet nevinné čím dál tím snadněji, jak nás přesvědčují teroristické útoky. Máme se tedy poddat skepsi nebo se v několika svátečních dnech poddat

iluzi snu a na chvíli zapomenout na všechno hrozné? Myslím, že nic z toho by nám nepomohlo. Podívejme se raději do vlastního nitra. To nemusí být únik ze světa, ale spíš cesta ke středu našeho života.

K vánočnímu času se váže jeden životní příběh. V padesátých letech dvacátého století prožívala vánoce v naší zemi řada vynikajících lidí v komunistickém vězení. Mezi nimi také řeholník, redemptorista otec Dominik Metod Trčka. A ten měl zřejmě i ve vězení radost a pokoj v srdci, když si o vánocích tiše prozpěvoval vánoční píseň. Dozorce, který ho slyšel, to považoval za zločin, jako všechno náboženství, a dal tohoto už starého muže potrestat umístěním do studené kobky. Tak ho vlastně odsoudil na smrt, protože mu bylo následně opakovaně odmítnuto lékařské ošetření. Smrt skutečně několika málo měsíců přišla. Bezmocný řeholník měl v nitru pokoj a radost, dozorce a jeho nadřízení měli moc, ale od lásky a pokoje byli

zřejmě velmi daleko. Umučený řeholník byl svatořečen. Ti, kdo způsobili jeho smrt, nebyli odsouzeni, jak to na světě mnohdy bývá.

Ale vraťme se k našemu nitru. To může také radostí zpívat – a není k tomu třeba bezpodmínečně ani bohatství, ani dokonce vnější svoboda. Anebo může být nešťastné či zlé a své neštěstí a zlobu přenášet na druhé. A tak vraždit. Někdy jen velmi pomalu a nepozorovaně, ale účinně. Jindy nápadně a okázale, jako při teroristických útocích.

Vánoce nás vybízejí, abychom byli milí, štedří, dělali druhým radost. To je jistě výborná věc. Ale vánoce mohou být přitom i cestou do našeho nitra. Co tam najdeme? Jen starosti? Samý smutek či výčitky? Nebo jen vzpomínky na to, co bylo a už není? To všechno tam také může být. Ale snad tam najdeme i radost z toho, že vůbec žijeme. Že jsme schopni překonat zlé věci, které nás v životě potkaly. Bez touhy po pomstě a bez zloby. A hlavně bychom tam měli najít stopy lásky druhých lidí, které nás natrvalo obohatily. Mnohý najde i stopy lásky nepojmenovatelné, ve které křesťan rozpoznává lásku Boží. Skutečné tajemství, o kterém je těžko mluvit, ale ze kterého můžeme žít.

A tak se nám může stát bližším jednoduchý a přitom v mnohém nepochopitelný příběh Ježíšova narození. Ne jen v podobě figurek Betléma a ve zpěvu vánočních písní. Ale v našem vlastním životě. Když se nám spojí pravdivé vědomí o množství zla ve světě, ke kterému bohužel sami ledacos přidáváme, s tajemstvím hloubky našeho srdce, může se stát něco podivuhodného, co se podobá vyprávění o pastýřích v evangeliu. Ty obklíčilo Boží světlo a slyšeli slovo andělů: „Nebojte se!“, jak píše evangelium. Objevíme my sami něco podobného? Snad ano. Přejme si to navzájem. Potom si můžeme začít zpívat. Z hloubky nitra a svobodně. Nejen, že nám to nikdo nezakáže a že nás snad nepotrestá žádný dozorce, jako onoho řeholníka. Ale my sami zjistíme, že můžeme být ve svém nitru svobodni od zla, pomsty a strachu. A budeme slavit skutečné vánoce.

www.vira.cz

Honba za „idylou“ Vánoc

Vánoce všude!

Vánoce v televizi, na ulicích, na pracovišti, na limonádách. Člověk se málem bojí otevřít sardinky... Hlasatelé v televizi se tváří „svátečně“, z mnohých

stran zaznívá, že normální je prožívat vánoční pohodu. Sentiment teče proudem.

Honba za „idylou“ Vánoc

Honba za „idylou“ Vánoc přináší své hořké plody. Nervy se napínají. Stres, uštvánost a nervozita dostávají navrch. „Rodinné svátky“ jítí bolest lidí z rozpadlých rodin, lidí opuštěných, lidí nezakotvených. Na vlně Vánoc se vozí obchodníci, politici, zloději... Podoba dnešních Vánoc se tak stává karikaturou Vánoc původních.

Co jsou ale Vánoce doopravdy?

Vánoce hlásají dobrou zprávu, že Bůh se v Ježíši solidarizoval s lidmi. Nenarodil se do žádné idyly. Mocný Bůh přišel jako bezmocné dítě. Bohatý Bůh přebýval v jeslích ve chlévě. To vše proto, abychom uvěřili, že je „Bůh s námi“, že s námi má dobré úmysly, že nám rozumí, a že nás má rád...

Tento Bůh má dobré úmysly i s Tebou, záleží mu na Tobě, rozumí Ti a má Tě rád. Neboj se! On chce být „Bůh s tebou“ v radostech i starostech, v idyle i v neidyle...

Podle knihy Ve víru víry

Jak chtěl vlk sežrat dítě – pohádka

Byl jednou jeden vlk. Žil v okolí Betléma. Pastýři věděli o tom, jak je nebezpečný. Každý večer dělali vše pro to, aby před ním uchránili své ovce. Jeden z nich neustále musel být na stráž, protože vlk byl hladový a lstivý.

Byla noc. Právě zmlkl podivuhodný andělský zpěv. Prý se tu někde narodilo dítě. Vlk se velmi podivoval, že se ti drsní pastýři se odevšad sbíhali, aby si prohlédli to novorozené dítě. „Kvůli nějakému novorozenci tolik shonu“, myslel si vlk. Ale nakonec jej přeci přepadla zvědavost, a tak se tiše plížil za nimi. Když se připlazil ke stáji, ukryl se a čekal.

Když se pastýři rozloučili s Marií a Josefem, viděl, že nadešla jeho chvíle. Ještě si počkal, dokud Maria s Josefem neusnuli; od přestálých starostí a z radosti

nad dítětem jim ztěžkla víčka. „Á, výborně“, pomyslel si vlk, „začnu s dítětem!“ Lehkým krokem se vplížil do stáje. Jeho příchodu si nikdo nevšiml. Pouze dítě. To na vlkovi, který se jen, co pracka pracku mine, tiše posunoval k jeslím, spočinulo svým pohledem. Vlk měl tlamu dokořán otevřenou a jazyk mu hladově visel ven. Bylo to strašné jen se na něj podívat. Ted' se již zastavil těsně vedle jeslí. „Snadná kořist“, myslel si a mlsně si olizoval tlamu. Nahrbil se ke skoku. V tom se jej ale jemně a láskyplně dotknula ruka dítěte Ježíše. Poprvé někdo pohladil jeho odpornou srst plnou strupů. Hlasem, který vlk v životě nezaslechl, pak malý Ježíš řekl: „Vlku, mám tě rád!“ a s láskou na něj pohleděl.

Tu se stalo něco nepředstavitelného – v tmavé betlémské stáji praskla vlkova kůže a z ní vystoupil člověk. Skutečný člověk. Tak, jak jej Bůh na počátku zamýšlel. Člověk v údivu klekl na kolena, líbal Ježíšovy ruce a klaněl se mu. Pak opustil stáj – stejně tiše, jako před chvilkou přišel – a šel dál svou cestou.

Nikdo si nevšiml, co se té noci událo. Jen malý Ježíš a ten, co se stal člověkem, vědí, co se stalo. A ti oba vědí, že se totéž děje u všech, kdo se ve své zvířecí kůži přiblíží k jeslím a nechají se dotknout božským dítětem.

Vstávají ze sna pastýři

Václav Renč

Vstávají ze sna pastýři
a díví se a žasnou.

A bez váhání zamíří,
kde vidí hvězdu jasnou.

Nad holým chlévem z kamení,
co hledí dolů k městu,
hoří to Boží znamení
a osvětluje cestu.

Svolává k chlévu ze všech stran
i anděle i lidi.

A kdo má srdce dokořán,
každý to světlo vidí...

Pro děti

Na Mikuláše dostáváme dárky, ale co vlastně o svatém Mikuláši víme? Kdo to byl? Žil skutečně, nebo je to jen vymyšlená postava? Své znalosti si můžete ověřit v následujícím mikulášském kvízu. Písmena před správnou odpovědí doplň do připravených políček tajenky.

1. Kdy se Mikuláš
narodil?

DO – ve 3. století

NA – ve středověku

VE – není jisté, zda žil

5. Proč Mikuláš pomá-
hal lidem tajně?

AC – kvůli pomluvám

ĚD – byl skromný

KE – styděl se za to

2. Čím se Mikuláš
stal?

KU – obuvníkem

BR – biskupem

IS – zemědělcem

6. Zachránil obyvatele
Myry před

RÝ – smrti hladem

ĚD – potopou

ZA – zemětřesením

3. Kdy slavíme svátek
svatého Mikuláše?

SE – 1. prosince

UP – 5. prosince

YA – 6. prosince

7. Je patronem mnoha
lidí, mimo jiné

BI – hasičů

ĚD – železničářů

KE – námořníků

4. Ve kterém městě
Mikuláš působil?

ŠT – Myra

JA – Tarsus

NE – Řím

8. Kde v ČR je mu za-
svěcena katedrála?

AC – v Brně

ĚD – v Hradci Králové

SK – v Č.Budějovicích

9. Na území kterého
státu je pohřben?

AC – Turecko

UP – Itálie

KE – Řecko

Mikuláš byl

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Ze života farnosti

Možnost **zakoupit si křesťanskou literaturu** z produkce Karmelitánského nakladatelství i od jiných vydavatelů bude u farního kostela sv. Jiljí **ve Vlašimi v neděli 4. 12. 2016** od 9 do 12:30. Kontakt: 732 328 288 (Jiří Foller).

Adventní jarmark po myslivecku

4. prosince 2016 od 11 h, kostel sv. Jakuba a náměstí v Domašíně

Vánoční výstava **Dřevo a dřevěné náčiní vždy bylo v každém stavení**

Datum konání:

- Neděle 4. prosince 2016 od 11 do 16 h
- Neděle 11. prosince 2016 od 14 do 16 h
- Neděle 18. prosince 2016 od 14 do 16 h
- Neděle 25. prosince 2016 od 9 do 10 h
- Pondělí 26. prosince 2016 od 9 do 10 h

Místo konání: spolková místnost (bývalá škola za kostelem sv. Jakuba)

Pořádá z. s. Rytíři sv. Jakuba ve spolupráci s Domašíňáky. Pořadatelé děkují za zapůjčení exponátů.

Čtvrtek 8. 12. – slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu.

Adventní koncert v kostele sv. Jiljí

8. prosince od 18 h, účinkují: Jiří Doubek – viola a Zdeňka Limberská – flétna

Adventní duchovní obnova

10. prosince 2016, vede P. Jaroslav Krajl

„Hospodin je naše spravedlnost.“ (Jer 23,6) aneb Svatý rok milosrdenství skončil. O vztahu mezi spravedlností a milosrdenstvím u Boha i u lidí.

Program:

- 14.30 – přednáška na faře
- zpovídání na faře
- 16.00 – adorace v kostele
- 16.30 – káva
- 16.45 – otázky a odpovědi
- 17.30 – zpovídání – kostel
- 18.00 – mše sv. – kostel

Benefiční koncert „Advent Event“

11. prosince od 16 h v kostele sv. Jiljí

Účinkují: skupina Vlašák, pořádá mládež vlašimské farnosti

Staročeské roráty

Po celou dobu adventní vždy **v pátek od 6:30 v kostele sv. Jiljí** ve Vlašimi, kromě pravidelného pořadu bohoslužeb.

Během vánočních svátků bude kostel otevřen k modlitbám u jeslíček následovně:

Sobota 24. 12. –	15–16 h,
Neděle 25. 12. –	14–16 h,
Pondělí 26. 12. –	16–18 h,
Úterý 27. 12. –	16–18 h,
Středa 28. 12. –	16–18 h,
Pátek 30. 12. –	15–17 h,
Sobota 31. 12. –	16–18 h.

Žehnání vína

V úterý 27. 12. po mši svaté žehnání vína, které si sami donesete.

Vánoční koncert

8. ledna 2017 od 15 h v kostele sv. Jiljí

Účinkují: Podblanický smíšený sbor a orchestr pod vedením dirigenta Jiřího Volka – J. J. Ryba: Česká mše vánoční a staročeské koledy.

Na všechny koncerty je vstupné dobrovolné.

24. prosince oslaví své narozeniny pan kaplan P. Petr Havlík a 14. ledna pak také pan vikář **P. Jaroslav Konečný**. Vyprošujme oběma, ať jim každý den Bůh žehná, naplňuje pokojem a radostí a Panna Maria ať je oba chrání a opatruje.

Pátek 6. ledna – Slavnost Zjevení Páně, neboli Tří králů

Neděle 8. ledna – Křtu Páně – konec doby vánoční

Čtvrtek 2. února – Svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)

V úterý 15. listopadu 2016 byl do nebeského domova povolán **P. Jaroslav Ptáček O.Cr. osobní arciděkan, čestný komendátor Rytířského řádu Křižovníků s červenou hvězdou, nositel papežského vyznamenání Pro ecclesia et pontifice.**

Narodil se 5. 4. 1928 v Miřeticích u Vlašimi. Vystudoval Arcibiskupské gymnázium v Praze. Poté absolvoval Arcibiskupský kněžský seminář v Praze a 29. 6. 1951 přijal v pražské katedrále kněžské svěcení. V roce 1990

vstoupil do Rytířského řádu Křižovníků s červenou hvězdou a 22. 9. 1994 složil slavné řeholní sliby. Od roku 2008 byl administrátorem hlavního řádového kostela sv. Františka z Assisi v Praze na Starém Městě a zároveň byl představeným noviců a kleriků tohoto řádu. Od roku 1989 se podílel na založení a činnosti křesťanské humanitární organizace Concordia. Pečoval o duchovní stránku pietního místa v Lidicích a podílel se na založení tamějšího ekumenického střediska sociálních služeb Oáza. Dále pečoval o obnovu a rozvinutí odkazu významných míst našich dějin – Budče a Tetína. Byl propagátorem poutí na Hrádek u Vlašimi, Hájek u Prahy a na Žlábek u Bratronic. Pečoval o kapli ve Velké Dobré. Byl neúnavným šířitelem úcty k národním patronům a zejména sv. Anežce České. Dne 21. 11. 2015 mu bylo za celoživotní obětavou pastorační službu a za mimořádné zásluhy v Rytířském řádu Křižovníků s červenou hvězdou uděleno papežské vyznamenání Pro ecclesia et pontifice.

Farní charita Vlašim

Čtvrtek, 1. 12. 2016, 16:00 – Klub seniorů při FCH Vlašim – Besídka u kostela sv. Jiljí

Zdobení perníčků a příprava materiálu na balíčky

Úterý 6. 12., 13. 12., 20. 12., 27. 12., 14:00 – FCh Vlašim – 2. patro, Lidická 1715, Vlašim

Trénování paměti

Středa 7. 12. 2016, 14:30 – Klub seniorů při FCH Vlašim – Domašín

Návštěva výstavy Dřevo a dřevěné náčiní vždy bylo v každém stavení

V případě zájmu o dopravu nás kontaktujte na tel. 739 580 363

Čtvrtek 8. 12. 2016, 15:30 – Besídka u kostela sv. Jiljí

Přednáška Ing. Mgr. Jiřího Follera na téma **Advent na Podblanicku**

Čtvrtek 15. 12. 2016, 16:00 – Klub seniorů při FCh Vlašim – Besídka u kostela sv. Jiljí

Ukázka práce z pedigu a korálků, možnost vyzkoušet si vyrobit vánoční ozdobu z pedigu

Čtvrtek 22. 12. 2016, 16:00 – Klub seniorů při FCH Vlašim, Besídka u kostela sv. Jiljí

Vánoční setkání – zvyky, tradice, poslech koled, ochutnávka cukroví

Čtvrtek 29. 12. 2016, 16:00 – Klub seniorů při FCH Vlašim, Besídka u kostela sv. Jiljí

Společná oslava konce roku 2016 a společenské hry

Tříkrálová sbírka

Od pondělí 2. 1. do pondělí 16. 1. 2017 proběhne (nejen) v našem vikariátě další ročník Tříkrálové sbírky. Tříkráloví koledníci budou v těchto dnech obcházet domácnosti, zpívat, žehnat a prosit o příspěvek na financování sociálních, zdravotních služeb a charitních služeb. Z vykoledovaných peněz bude část výtěžku sbírky vrácena místním charitám.

Ve Vlašimi a okolí budou koledníci vybírat a žehnat hlavně v sobotu 7. ledna a v sobotu 14. ledna 2017.

Všem dárcům, ale i koledníkům a organizátorům upřímně Pán Bůh zaplat'!

Vánoční pořad bohoslužeb

	Vlašim	Domašín	Kondrac	Velíš	Vracovice
Sobota 24. 12. Štědrý večer	16:00 dětská 24:00 půlnoční	22:00 půlnoční	24:00 půlnoční	22:00 půlnoční	
Neděle 25. 12. Boží hod vánoční	9:30 11:00	8:00	9:30	8:00	11:00
Pondělí 26. 12. Svatého Štěpána	9:30	8:00	9:30	8:00	
Úterý 27. 12. Sv. Jana Evangelisty	18:00				
Středa 28. 12.	18:00	17:00			
Čtvrtek 29. 12.	8:00			17:30	
Pátek 30. 12.	17:00				
Sobota 31. 12.	18:00 po mši sv. adorace a svátostné požehnání	16:00 po mši sv. adorace a svátostné požehnání	16:00 po mši sv. adorace a svátostné požehnání	18:00 po mši sv. adorace a svátostné požehnání	

Neděle 1. 1. 2017	9:30	8:00	9:30	8:00	11:00
	11:00				
Slavnost Matky Boží Panny Marie					

**Požehnané svátky Narození
našeho Pána**

všem vyprošují

P. Jaroslav Konečný, farář

P. Petr Havlík, kaplan

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46,
Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim